

หลักการ

ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการวางระบบและกลไกการควบคุมคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ ที่ใช้ในการผลิตบัณฑิต ได้แก่ (ก) หลักสูตรการศึกษาในสาขาวิชาต่างๆ (ข) คณาจารย์และระบบการพัฒนาอาจารย์ (ค) สื่อการศึกษาและเทคนิคการสอน (ง) ห้องสมุดและแหล่งการเรียนรู้อื่น (จ) อุปกรณ์การศึกษา (ฉ) สภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และบริการการศึกษา (ช) การวัดผลการศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนิสิต (ซ) องค์ประกอบอื่นตามที่แต่ละสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเห็นสมควรตามที่กฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.๒๕๕๓ กำหนด

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๒. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ๑๕ ปี ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๑-๒๕๖๕) สำนักงานคณะกรรมการ
การอุดมศึกษา

๓. มาตรฐานการศึกษาของชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๔. มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๙ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๕. มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๖. ประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

๗. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ (Thai Qualification Framework for Higher Education) (TOF: HEd.) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๘. ฎีกากระทรวง ว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๓
กระทรวงศึกษาธิการ

๙. แนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๐. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๑๑. มาตรฐานการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษารอบสาม พ.ศ. ๒๕๕๓ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สผ.)

ตัวบ่งชี้ จำนวน ๑๓ ตัวบ่งชี้ คือ

- ๒.๑ ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร
- ๒.๒ อาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก
- ๒.๓ อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ
- ๒.๔ ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
- ๒.๕ ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้
- ๒.๖ ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน
- ๒.๗ ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต
- ๒.๘ ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต
- ๒.๙ บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจหรือได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระภายใน ๑ ปี
- ๒.๑๐ คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ
- ๒.๑๑ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ๒.๑๒ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่
- ๒.๑๓ การพัฒนาคณาจารย์

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑ : ระบบและกลไกการพัฒนาและบริหารหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยมีหน้าที่พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับปรัชญา ปณิธาน วิสัยทัศน์ พันธกิจและความพร้อมของมหาวิทยาลัย ตลอดจนสอดคล้องกับความต้องการทางด้านวิชาการและวิชาชีพของสังคม มีการประเมินหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอตามหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ของการประกันคุณภาพหลักสูตร มีการวางระบบและกลไกบริหารหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพและมีการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกการเปิดหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนด โดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๒. มีระบบและกลไกการปิดหลักสูตรตามแนวทางปฏิบัติที่กำหนดโดยคณะกรรมการการอุดมศึกษา และดำเนินการตามระบบที่กำหนด

๓. ทุกหลักสูตรมีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้กลางที่กำหนด) สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาชีพต้องได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาหรือองค์กรวิชาชีพที่เกี่ยวข้องด้วย

(หมายเหตุ: สำหรับหลักสูตรเก่าหรือหลักสูตรปรับปรุงที่ยังไม่ได้ดำเนินการตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติก่อนปีการศึกษา ๒๕๕๕ ให้ยึดตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๔)

๔. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่เกิดการศึกษา และมีการประเมินหลักสูตรทุกหลักสูตรอย่างน้อยตามกรอบเวลาที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรฯ กรณีหลักสูตรที่ดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จะต้องควบคุมกำกับให้การดำเนินงานตามตัวบ่งชี้ในข้อ ๓ ผ่านเกณฑ์การประเมิน ๕ ข้อแรกและอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ที่กำหนดในแต่ละปีทุกหลักสูตร

๕. มีคณะกรรมการรับผิดชอบควบคุมกำกับให้มีการดำเนินการได้ครบถ้วนทั้งข้อ ๑ ข้อ ๒ และข้อ ๓ ข้างต้นตลอดเวลาที่เกิดการศึกษา และมีการพัฒนาหลักสูตรทุกหลักสูตรตามผลการประเมินในข้อ

๖. มีความร่วมมือในการพัฒนาและบริหารหลักสูตรระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาครัฐหรือภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพของหลักสูตร มากกว่าร้อยละ ๓๐ ของจำนวนหลักสูตรวิชาชีพทั้งหมดทุกระดับการศึกษา

๑. การนับหลักสูตรปริญญาโทแผน ก และปริญญาเอก ให้นับหลักสูตรที่มีนิสิต ลงทะเบียนเรียนในรอบปีการศึกษาที่ทำการประเมิน สำหรับการนับหลักสูตรทั้งหมดให้นับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนทุกระดับปริญญา โดยนับรวมหลักสูตรที่งดรับนิสิต แต่ไม่นับรวมหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติให้ปิดดำเนินการแล้ว

๓. คณะกรรมการรับผิดชอบ หมายถึง คณะกรรมการที่รับผิดชอบในการเสนอหลักสูตรใหม่หรือเสนอปรับปรุงหลักสูตร หรือเสนอปิดหลักสูตร และคณะกรรมการที่รับผิดชอบบริหารหลักสูตรให้เป็นไปตามรายละเอียดหลักสูตรที่สภามหาวิทยาลัยอนุมัติ ซึ่งอาจเป็นชุดเดียวกันทั้งหมดหรือต่างชุดก็ได้

การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หมายถึง ต้องมีการประเมินผลตาม “ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานตามประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา เพื่อการประกันคุณภาพหลักสูตรและการเรียนการสอน” กรณีที่หลักสูตรใดยังไม่มีประกาศมาตรฐานคุณวุฒิสาขาหรือสาขาวิชา ให้ประเมินตามตัวบ่งชี้ที่กลาง

๑. อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร

๒. มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๒ ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ
อุดมศึกษาแห่งชาติ หรือ มาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)

๓. มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๓ และ มคอ.๔ อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาให้ครบทุกรายวิชา

๔. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม(ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.๕ และ มคอ.๖ ภายใน ๓๐ วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา

๕. จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.๗ ภายใน ๖๐ วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา

๖. มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่กำหนดใน มคอ.๓ และ มคอ.๔ (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ ๒๕ ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา

๗. มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.๗ ปีที่แล้ว

๘. อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน

๙. อาจารย์ประจำทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

๑๐. จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ต่อปี

๑๑. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตรเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

๑๒. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๓.๕ จากคะแนนเต็ม ๕.๐

(หมายเหตุ : หลักสูตรของมหาวิทยาลัยทุกระดับคุณวุฒิต้องมีผลการดำเนินการที่บรรลุตามเป้าหมาย ตัวบ่งชี้ทั้งหมดอยู่ในเกณฑ์ดี จึงจะได้รับการเผยแพร่หลักสูตรที่ได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยเกณฑ์การประเมินผ่าน คือ มีการดำเนินงานตามข้อ ๑ – ๕ และอย่างน้อยร้อยละ ๘๐ ของตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงานที่ระบุไว้ในแต่ละปี)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นการศึกษาระดับสูงสุดที่ต้องการบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและความล้มลึกทางวิชาการ เพื่อปฏิบัติพันธกิจสำคัญของมหาวิทยาลัยในการผลิตบัณฑิต ศึกษาวิจัย เพื่อการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีอาจารย์ที่มีระดับคุณวุฒิทางการศึกษาในสัดส่วนที่เหมาะสมกับพันธกิจหรือจุดเน้นของมหาวิทยาลัย

ส่วนจัดการศึกษาสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินได้จาก ๒ แนวทาง

แนวทางที่ ๑ ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีวุฒิปริญญาเอก

๒. แปลงคำร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุ
คะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้เป็นคะแนนเต็ม ๕ = ร้อย

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มี
วุฒิปริญญาเอก

จำนวนอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญา

คะแนนที่ได้ =

ร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอก x ๕

๓๐

แนวทางที่ ๒ ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

๑. คำนวณค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่มีคุณวุฒิปริญญาเอกเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓ : อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

มหาวิทยาลัยถือเป็นขุมปัญญาของประเทศและมีความรับผิดชอบที่จะต้องส่งเสริมให้อาจารย์ในมหาวิทยาลัยทำการศึกษาวิจัยเพื่อแสวงหาและพัฒนาองค์ความรู้ในศาสตร์สาขาวิชาต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ การดำรงตำแหน่งทางวิชาการเป็นสิ่งสะท้อนการปฏิบัติงานดังกล่าวของอาจารย์ตามพันธกิจของมหาวิทยาลัย

ส่วนจัดการศึกษาสามารถเลือกใช้เกณฑ์การประเมินได้จาก ๒ แนวทาง

แนวทางที่ ๑ ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

๑. คำนวณค่าร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ร้อยละของอาจารย์ประจำ ที่ดำรงตำแหน่งทาง วิชาการ	=	$\frac{\text{จำนวนอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{\text{จำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด}} \times 100$	อาจารย์ประจำ	ร้อยละ
		อาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่ง ทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ คะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๖๐	=	ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในปีที่ประเมิน - ค่าเฉลี่ย
คะแนนที่ได้ =	$\frac{\text{ร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ}}{60}$			

แนวทางที่ ๒ ใช้สูตรการคำนวณ ดังนี้

๑. คำนวณค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา

๒. แปลงค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา ที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๒

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ค่าการเพิ่มขึ้นของร้อยละของอาจารย์ประจำที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการเปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา}}{๑๒} \times ๕$$

หมายเหตุ

๑. การนับจำนวนอาจารย์ประจำ ให้นับตามปีการศึกษาและนับทั้งที่ปฏิบัติงานจริงและลาศึกษาต่อ
๒. ส่วนงานจัดการศึกษาสามารถเลือกประเมินตามเกณฑ์การประเมินแนวทางใดแนวทางหนึ่งก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเลือกเหมือนกับมหาวิทยาลัย

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๔ : ระบบการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จำเป็นต้องมีการบริหารและพัฒนาคณาจารย์อย่างเหมาะสมทั้งในด้านเทคนิคการสอน การประเมินผลการเรียนรู้ และการใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย รวมทั้งมีการปรับกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้ผลการเรียนรู้และข้อมูลจากความคิดเห็นของผู้เรียน นอกจากนั้น ยังจำเป็นต้องมีบุคลากรสายสนับสนุนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับพันธกิจและเป้าหมายของมหาวิทยาลัย

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์ทั้งด้านวิชาการ เทคนิคการสอนและการวัดผล และมีแผนการบริหารและพัฒนาบุคลากรสายสนับสนุนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์
๒. มีการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด
๓. มีสวัสดิการเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และสร้างขวัญและกำลังใจให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. มีระบบการติดตามให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนนำความรู้และทักษะที่ได้จากการพัฒนามาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลการเรียนรู้ของนิสิต ตลอดจนการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง

๕. มีการให้ความรู้ด้านจรรยาบรรณอาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน และดูแลควบคุมให้คณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุนถือปฏิบัติ
๖. มีการประเมินผลความสำเร็จของแผนการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน
๗. มีการนำผลการประเมินไปปรับปรุงแผนหรือปรับปรุงการบริหารและการพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรสายสนับสนุน

หมายเหตุ

หลักฐานสำหรับการประเมินในเกณฑ์มาตรฐานข้อที่ ๓ เช่น ผลการประเมิน หรือผลการสำรวจความพึงพอใจของคณาจารย์และบุคลากร ด้านสวัสดิการ การเสริมสร้างสุขภาพที่ดี และการสร้างขวัญและกำลังใจ หรือหลักฐานเชิงประจักษ์อื่นๆ ที่เชื่อมโยงให้เห็นการทำงานได้ดีขึ้น

เกณฑ์การประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๕ : ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา
 ชนิดของตัวบ่งชี้ : ปัจจัยนำเข้า
 ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา
 คำอธิบายตัวบ่งชี้

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ หรือ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ หรือ ๖ ข้อ

นอกเหนือจากการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยควรจัดบริการด้านกายภาพอย่างครบถ้วน โดยเฉพาะในเรื่องการบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการเรียน เช่น สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ห้องสมุด และแหล่งการเรียนรู้อื่นๆ การบริการด้านงานทะเบียน การบริการนิสิตนานาชาติ เป็นต้น นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องมีสภาพแวดล้อมและการบริการด้านกายภาพที่ส่งเสริมคุณภาพชีวิตของนิสิต เช่น สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย หอพักนิสิต ห้องเรียน สถานที่ออกกำลังกาย บริการอนามัย การจัดจำหน่ายอาหาร เป็นต้น

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการจัดการหรือจัดบริการเพื่อให้มีลิตมีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ในอัตราไม่สูงกว่า ๘ FTES ต่อเครื่อง
๒. มีบริการห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้อื่นๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และมีการฝึกอบรมการใช้งานแก่นิสิตทุกปีการศึกษา
๓. มีบริการด้านกายภาพที่เหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนานิสิต อย่างน้อยในด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ อุปกรณ์การศึกษา และจุดเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตในระบบไร้สาย
๔. มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นอื่นๆ อย่างน้อยในด้านงานทะเบียนนิสิตผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ การบริการอนามัยและการรักษาพยาบาล การจัดการหรือจัดบริการด้านอาหารและสนามกีฬา
๕. มีระบบสาธารณูปโภคและรักษาความปลอดภัยของอาคารตลอดจนบริเวณโดยรอบ อย่างน้อยในเรื่องประปา ไฟฟ้า ระบบกำจัดของเสีย การจัดการขยะ รวมทั้งมีระบบและอุปกรณ์ป้องกันอัคคีภัยในบริเวณอาคารต่าง ๆ โดยเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
๖. มีผลการประเมินคุณภาพของบริการในข้อ ๒ - ๕ ทุกข้อไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๗. มีการนำผลการประเมินคุณภาพในข้อ ๖ มาใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการให้บริการด้านกายภาพที่สนองความต้องการของผู้รับบริการ

หมายเหตุ

๑. ในเกณฑ์มาตรฐานข้อ ๑ ให้นับรวม note ลงทะเบียนการใช้ wifi กับมหาวิทยาลัยด้วย

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ

๒. การคิดจำนวน FTES ให้นำจำนวน FTES ของแต่ละระดับการศึกษารวมเข้าด้วยกัน โดยไม่ต้องเทียบเป็น FTES ของระดับปริญญาตรี

เกณฑ์การประเมิน

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๖ : ระบบและกลไกการจัดการเรียนการสอน

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องเป็นไปตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยืดหยุ่น โดยการมีส่วนร่วมจากบุคคล สถาบัน หรือชุมชนภายนอก มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะตัวของนิสิต ซึ่งเป็นเรื่องที่สำคัญมากต่อความสนใจใฝ่รู้และต่อศักยภาพในการแสวงหาความรู้ของนิสิต เช่น การเปิดโอกาสให้นิสิตได้ค้นคว้าวิจัยโดยอิสระในรูปโครงการวิจัยส่วนบุคคล การจัดให้มีชั่วโมงเรียนในภาคปฏิบัติ ในห้องปฏิบัติการ รวมทั้งมีการฝึกประสบการณ์ภาคสนามอย่างพอเพียง มีการจัดสัมมนา จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ จัดทำโครงการ มีการเรียนการสอนทางเครือข่ายคอมพิวเตอร์ (Internet) และมีห้องสมุดและระบบสืบค้นข้อมูล อิเล็กทรอนิกส์ที่เพียงพอสำหรับการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีระบบและกลไกการประกันคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทุกหลักสูตร
๒. ทุกรายวิชาของทุกหลักสูตร มีรายละเอียดของรายวิชาและของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามที่กำหนดในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
๓. ทุกหลักสูตรมีรายวิชาที่ส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติทั้งในและนอกห้องเรียนหรือจากการทำวิจัย
๔. มีการให้ผู้มีประสบการณ์ทางวิชาการหรือวิชาชีพจากหน่วยงานหรือชุมชนภายนอกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอนทุกหลักสูตร
๕. มีการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาจากการวิจัย หรือจากกระบวนการจัดการความรู้เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
๖. มีการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการจัดการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา โดยผลการประเมินความพึงพอใจแต่ละรายวิชาต้องไม่ต่ำกว่า ๓.๕๑ จากคะแนนเต็ม ๕
๗. มีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือการประเมินผลการเรียนรู้ทุกรายวิชา ตามผลการประเมินรายวิชา

หมายเหตุ

๑. มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานจัดการศึกษาจะต้องประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อคุณภาพการเรียนการสอนและสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทุกรายวิชา ทุกภาคการศึกษา ยกเว้น รายวิชาที่ไม่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนหรือในห้องปฏิบัติการ เช่น การฝึกงาน สหกิจศึกษา การค้นคว้าอิสระ วิชาโครงการ สารนิพนธ์ และวิทยานิพนธ์ เป็นต้น

๒. งานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนตามเกณฑ์ข้อ ๕ หมายถึง งานวิจัยของผู้สอนของมหาวิทยาลัย ที่ได้พัฒนาขึ้น และนำไปใช้ในการพัฒนาวิธีการสอน

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ หรือ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ หรือ ๕ ข้อ	มีการดำเนินการ ๖ ข้อ	มีการดำเนินการ ๗ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๗ : ระบบและกลไกการพัฒนาสัมฤทธิ์ผลการเรียนตามคุณลักษณะของบัณฑิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณลักษณะของบัณฑิต หมายถึง คุณสมบัติที่พึงประสงค์ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาพึงมี ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ คุณลักษณะของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติของแต่ละหลักสูตร และคุณลักษณะของบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต คุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติมี ๕ ด้าน ได้แก่ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนคุณลักษณะบัณฑิตตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต อาจมีความแตกต่างกันตามลักษณะอาชีพหรือบริบทของผู้ใช้ และอาจปรากฏในกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือที่มีลักษณะเพิ่มเติมจากกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ เช่น การบริหารจัดการ การเป็นผู้รู้ใฝ่เรียน การก้าวหน้าวิทยาการ ความสามารถในการประยุกต์ความรู้กับการปฏิบัติงานจริง สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หรือผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรที่เน้นการวิจัย ควรมีคุณลักษณะเพิ่มเติม ด้านความเป็นนักวิชาการ การเป็นผู้นำทางความคิด โดยเฉพาะความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ และการนำเสนอผลงาน

มหาวิทยาลัยมุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ๙ ประการ ประกอบด้วย (๑) มีปฏิภาณนำเลื่อมใส (๒) ใฝ่รู้ใฝ่คิด (๓) เป็นผู้นำด้านจิตใจและปัญญา (๔) มีความสามารถในการแก้ปัญหา (๕) มีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา (๖) รู้จักเสียสละเพื่อส่วนรวม (๗) รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม (๘) มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล และ (๙) มีศักยภาพที่จะพัฒนาตนเองให้เพียบพร้อมด้วยคุณธรรมและจริยธรรมซึ่งสอดคล้องกับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการสำรวจคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตอย่างน้อยสำหรับทุกหลักสูตรระดับปริญญาตรี ทุกกรอบระยะเวลาตามแผนกำหนดการศึกษาของหลักสูตร
๒. มีการนำผลจากข้อ ๑ มาใช้ในการปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดผล การศึกษาและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ส่งเสริมทักษะอาชีพและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามความต้องการของผู้ใช้บัณฑิต
๓. มีการส่งเสริมสนับสนุนทรัพยากรทั้งด้านบุคลากร เทคโนโลยีสารสนเทศ และงบประมาณที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณลักษณะของบัณฑิต
๔. มีระบบและกลไกการส่งเสริมให้นิสิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมการประชุมวิชาการหรือนำเสนอผลงานทางวิชาการในที่ประชุมระหว่างสถาบัน หรือที่ประชุมระดับชาติหรือนานาชาติ
๕. มีกิจกรรมเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ นิสิตระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา ที่จัดโดยมหาวิทยาลัย

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๘ : ระดับความสำเร็จของการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมที่จัดให้กับนิสิต

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลกระทบ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณธรรมจริยธรรมของนิสิตเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์และเป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพบัณฑิต ตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ รวมทั้งความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตและสังคม ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงควรมีการวัดระดับความสำเร็จของการส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้กับนิสิต

เกณฑ์มาตรฐาน

๑. มีการกำหนดพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
๒. มีการถ่ายทอดหรือเผยแพร่พฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมสำหรับนิสิตที่ต้องการส่งเสริมตามข้อ ๑ ไปยังผู้บริหาร คณาจารย์ นิสิตและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างทั่วถึงทั้งสถาบัน
๓. มีโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมจริยธรรมที่กำหนดในข้อ ๑ โดยระบุตัวบ่งชี้และเป้าหมายวัดความสำเร็จที่ชัดเจน
๔. มีการประเมินผลโครงการหรือกิจกรรมส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมของนิสิต ตามตัวบ่งชี้และเป้าหมายที่กำหนดในข้อ ๓ โดยมีผลการประเมินบรรลุเป้าหมายอย่างน้อยร้อยละ ๙๐ ของตัวบ่งชี้
๕. มีนิสิตหรือกิจกรรมที่เกี่ยวกับนิสิตได้รับการยกย่องชมเชย ประกาศเกียรติคุณ ด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยหน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ

หมายเหตุ

๑. การยกย่องชมเชยประกาศเกียรติคุณด้านคุณธรรม จริยธรรม หากดำเนินการในระดับมหาวิทยาลัย ต้องมีการกรรมการภายนอกมหาวิทยาลัยอย่างน้อยร้อยละ ๕๐ และมีผู้เข้าร่วมการแข่งขันหรือเข้าร่วมการคัดเลือกที่มาจากหลากหลายสถาบัน (ตั้งแต่ ๓ สถาบันขึ้นไป)
๒. หน่วยงานหรือองค์กรระดับชาติ หมายถึง หน่วยงานนอกสถาบันระดับกรมหรือเทียบเท่าขึ้นไป (เช่น ระดับจังหวัด) หรือรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การมหาชน หรือบริษัทมหาชนที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ หรือองค์กรกลางระดับชาติทั้งภาครัฐและเอกชน (เช่น สมาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า สภาวิชาชีพ)

เกณฑ์การประเมิน

คะแนน ๑	คะแนน ๒	คะแนน ๓	คะแนน ๔	คะแนน ๕
มีการดำเนินการ ๑ ข้อ	มีการดำเนินการ ๒ ข้อ	มีการดำเนินการ ๓ ข้อ	มีการดำเนินการ ๔ ข้อ	มีการดำเนินการ ๕ ข้อ

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๙ : บัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ปฏิบัติงานหรือได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ
ภายใน ๑ ปี

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลกระทบ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

นิสิตบรรพชิตผู้ศึกษาจบรายวิชาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ได้ปฏิบัติงานภายใน ๑ ปี
หลังจากศึกษาจบรายวิชาและนิสิตคฤหัสถ์ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบ
อาชีพอิสระภายใน ๑ ปีหลังจากสำเร็จการศึกษาเมื่อเทียบกับนิสิตบรรพชิตผู้ศึกษาจบรายวิชาในหลักสูตร
ระดับปริญญาตรีและนิสิตคฤหัสถ์ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีทั้งหมด

บัณฑิตปริญญาตรี หมายถึง

- ๑) นิสิตบรรพชิตผู้ศึกษาจบรายวิชาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ปฏิบัติงาน
- ๒) นิสิตคฤหัสถ์ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่ไม่มีงานทำแล้วได้งานทำหรือประกอบ
อาชีพอิสระ

การนับการมีงานทำ สามารถนับกรณีการทำงานสุจริตทุกประเภทที่สามารถสร้างรายได้เข้ามา
ประจำเพื่อเลี้ยงชีพตนเองได้โดยการนับจำนวนผู้มีงานทำของผู้สำเร็จการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในภาค
พิเศษหรือภาคนอกเวลา ให้นับเฉพาะผู้ที่เปลี่ยนงานใหม่หลังสำเร็จการศึกษาเท่านั้น

หมายเหตุ : ไม่นับรวมนิสิตคฤหัสถ์ที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา และไม่นับรวมผู้ที่ศึกษาต่อในระดับ
บัณฑิตศึกษา

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจหรือได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี ต่อจำนวนบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด

$$\frac{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจ หรือได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปี}}{\text{จำนวนบัณฑิตปริญญาตรีที่ตอบแบบสำรวจทั้งหมด}} \times ๑๐๐$$

๒. แปลงค่าร้อยละของบัณฑิตปริญญาตรีที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจหรือได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ ภายใน ๑ ปีที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

$$\text{คะแนนที่ได้} = \frac{\text{ร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑}}{๑๐๐} \times ๕$$

ข้อมูลที่ต้องการ

ข้อมูลจากการสำรวจต้องมีความเป็นตัวแทนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงปริมาณ (อย่างน้อย ร้อยละ ๘๐) และในเชิงคุณลักษณะ (ครอบคลุมทุกกลุ่มสาขาวิชา) กรณีบัณฑิตที่ตอบแบบสำรวจไม่ถึง ร้อยละ ๘๐ ของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ให้มีการติดตามซ้ำและรายงานผลที่ติดตามซ้ำเปรียบเทียบกับ ผลที่เก็บได้ครั้งแรก โดยผลการสำรวจต้องสามารถระบุข้อมูล ดังต่อไปนี้

๑. จำนวนนิสิตบรรพชิตผู้ศึกษาจบรายวิชาในหลักสูตรปริญญาตรี
๒. จำนวนนิสิตคฤหัสถ์ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรี ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ (ภาคนอก เวลาราชการ)
๓. จำนวนนิสิตบรรพชิตผู้ศึกษาจบรายวิชาในหลักสูตรปริญญาตรีที่ได้ปฏิบัติศาสนกิจ
๔. จำนวนนิสิตคฤหัสถ์ผู้สำเร็จการศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ
๕. เงินเดือน/ รายได้ต่อเดือน (ตามเกณฑ์, ต่ำกว่าเกณฑ์, สูงกว่าเกณฑ์) ของนิสิตคฤหัสถ์ผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้งานทำหรือประกอบอาชีพอิสระ
๖. จำนวนนิสิตผู้ตอบแบบสำรวจ
๗. จำนวนนิสิตผู้ศึกษาต่อ
๘. จำนวนนิสิตคฤหัสถ์ที่มีงานทำก่อนเข้าศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๐ : คุณภาพของบัณฑิตปริญญาตรี โท และเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษา
แห่งชาติ

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลกระทบ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณภาพของบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TOF: HEd. หรือ Thai Qualifications Framework for Higher Education) หมายถึง คุณลักษณะของบัณฑิตระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ สกอ.ระบุ โดยมี คุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด ครอบคลุมอย่างน้อย ๕ ด้าน คือ

- ๑) ด้านคุณธรรมจริยธรรม
- ๒) ด้านความรู้
- ๓) ด้านทักษะทางปัญญา
- ๔) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ
- ๕) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

รวมทั้ง TOF ตามสาขาวิชาชีพที่ประกาศใช้ ตลอดจน
ที่สภาหรือองค์กรวิชาชีพกำหนดเพิ่มเติม หรือสอดคล้อง

กรณีที่เป็นวิชาชีพที่มีการเพิ่มเติมคุณลักษณะ
ต้องทำการประเมินครบทุกด้าน

ผลรวมของค่าคะแนนที่ได้จากการประเมินบัณฑิต

จำนวนบัณฑิตที่ได้รับการประเมินทั้งหมด

สูตรการคำนวณ

ใช้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินบัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตในด้านต่างๆ ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ดำเนินการรวบรวมข้อมูล
๒. ข้อมูลที่แสดงถึงคุณภาพบัณฑิตจากสถานประกอบการผู้ใช้บัณฑิต หรือสถาบันที่รับบัณฑิตเข้าศึกษาต่อ
๓. ข้อมูลผลการดำเนินงานด้านการผลิตบัณฑิตจากระบบฐานข้อมูลด้านการประกันคุณภาพการศึกษา ระดับอุดมศึกษา (CHE QA Online System) โดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๑ : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลกระทบ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการ และนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท หมายถึง บทความวิจัยของวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ที่ตีพิมพ์หรือศิลปนิพนธ์ที่เผยแพร่

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็นบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) เท่านั้น

การเผยแพร่ หมายถึง การเผยแพร่งานสร้างสรรค์จากศิลปนิพนธ์ โดยการจัดนิทรรศการ (Exhibition) หรือจัดการแสดง (Performance) ซึ่งเป็นการนำเสนอผลงาน หรือสิ่งประดิษฐ์ทางศิลปะดนตรีที่เป็นผลงานวิชาการ (นอกเหนือจากงานวิจัย) สู่สาธารณะและ/หรือกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการจัดการนำเสนอในระดับชาติหรือนานาชาติอย่างเป็นระบบและเป็นวิธีการที่ยอมรับในวงวิชาชีพ หรือได้รับการ

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

2/2/2554. 15:31

กำหนดระดับแหล่งเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานสร้างสรรค์
๐.๑๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับสถาบันหรือจังหวัด
๐.๒๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับชาติ
๐.๕๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับความร่วมมือระหว่างประเทศ
๐.๗๕	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับภูมิภาคอาเซียน*
๑.๐๐	- มีการเผยแพร่โดยการจัดนิทรรศการ(Exhibition) หรือการจัดการแสดง (Performance) ระดับนานาชาติ (ทั้งในและนอกประเทศ)

* อาเซียน หมายถึง สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations) มี ๑๐ ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่
ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท
จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักขอ
ระดับปริญญาโทต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับป

๒. แปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษา
ระดับปริญญาโท ที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๕๐

คะแนนที่ได้ =

$$\frac{\text{ร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑}}{๕๐} \times ๕$$

ตัวอย่าง

สมมติว่ามีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมด ๑๕ รูป/คน มีผลงานที่ตีพิมพ์ของ
ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทตามระดับคุณภาพของงาน ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย	รวมค่าน้ำหนัก
๐.๑๒๕	มีจำนวน ๕ บทความ	$๐.๑๒๕ \times ๕ = ๐.๖๒๕$
๐.๒๕	มีจำนวน ๓ บทความ	$๐.๒๕ \times ๓ = ๐.๗๕$
๐.๕๐	มีจำนวน ๒ บทความ	$๐.๕๐ \times ๒ = ๑$
๐.๗๕	มีจำนวน ๑ บทความ	$๐.๗๕ \times ๑ = ๐.๗๕$
๑.๐๐	มีจำนวน ๑ บทความ	$๑ \times ๑ = ๑$

๑. คำนวณผลรวมถ่วงน้ำหนัก

$$\frac{(0.0125 \times 5) + (0.0125 \times 10) + (0.0125 \times 15) + (0.0125 \times 20) + (0.0125 \times 25)}{0.0125} \times 100$$

$$\frac{(0.625) + (0.75) + (9) + (0.75) + (9)}{95} \times 100$$

= ௭௭.௫

๒. แปลงคำร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\begin{array}{r} 123.5 \times 8 \\ \hline 984 \\ = 12.88 \end{array}$$

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อบทความวิจัยจากวิทยานิพนธ์ สารนิพนธ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับชาติหรือนานาชาติ รายปีตามปฏิทินที่ตรงกับปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ชื่อวิทยานิพนธ์หรือสารนิพนธ์ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อวารสารหรือรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

๒. จำนวนและรายชื่อผลงานสร้างสรรค์จากศิลปินที่เผยแพร่ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา พร้อมชื่อเจ้าของผลงาน ปีที่เผยแพร่ ชื่อหน่วยงานหรือองค์กร พร้อมทั้งจังหวัด ประเทศที่เผยแพร่ รูปแบบของการเผยแพร่พร้อมหลักฐานและค่าน้ำหนักของผลงานสร้างสรรค์แต่ละผลงาน

๓. จำนวนและรายชื่อผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโททั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๒ : ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลกระทบ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีปฏิทิน

คำอธิบายตัวบ่งชี้

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่ได้รับการตีพิมพ์เป็นปัจจัยสำคัญของคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกที่แสดงถึงความเป็นผู้นำทางความคิด ความสามารถด้านการคิดเชิงวิพากษ์ การนำเสนอผลงาน มีทักษะในการวิจัย ทักษะและภูมิปัญญาในฐานะนักวิชาการและนักวิชาชีพชั้นสูง

ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่ตีพิมพ์

การตีพิมพ์ หมายถึง การตีพิมพ์บทความจากวิทยานิพนธ์ ในวารสารวิชาการ (Journal) ในระดับชาติหรือนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลที่กำหนด รวมถึงบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติหรือนานาชาติตามเงื่อนไขที่กำหนด

บทความจากวิทยานิพนธ์ ที่ได้รับการตีพิมพ์และสามารถนำมานับได้มีเฉพาะ Article หรือ Conference Paper หรือ Review เท่านั้น ส่วนบทความที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการนั้นสามารถนำมานับได้เฉพาะที่เป็นบทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full Paper) เท่านั้น

กำหนดระดับคุณภาพบทความวิจัยที่ตีพิมพ์ ดังนี้

ค่าน้ำหนัก	ระดับคุณภาพงานวิจัย
๐.๑๒๕	- บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากนอกสถาบันเจ้าภาพอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากนอกสถาบันของเจ้าของบทความ
๐.๒๕	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูล TCI หรือ บทความวิจัยฉบับสมบูรณ์ (Full paper) ที่ตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ที่มีกองบรรณาธิการจัดทำรายงานฯ หรือคณะกรรมการจัดประชุม ประกอบด้วยศาสตราจารย์ หรือผู้ทรงคุณวุฒิระดับปริญญาเอก หรือผู้ทรงคุณวุฒิที่มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้นๆ จากต่างประเทศอย่างน้อยร้อยละ ๒๕ และมีผู้ประเมินบทความที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้นจากต่างประเทศ
๐.๕๐	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ(Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๐.๗๕	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากลอื่นๆ ที่ยอมรับในศาสตร์นั้นนอกเหนือฐานข้อมูล ISI หรือ บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่มีชื่อปรากฏอยู่ในบัญชีรายชื่อวารสารระดับนานาชาติที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาเผยแพร่ใน Web Site ของสำนักงานฯ
๑.๐๐	- บทความจากผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ระดับนานาชาติที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ISI

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกต่อจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด

$\frac{\text{ผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมด}} \times 100$

๒. แปลงค่าร้อยละของผลรวมถ่วงน้ำหนักของผลงานที่ตีพิมพ์หรือเผยแพร่ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕ โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ร้อยละ ๑๐๐

คะแนนที่ได้ =

ข้อมูลที่ต้องการ

๑. จำนวนและรายชื่อวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทหรือปริญญาเอกของผู้สำเร็จการศึกษาระดับชาติหรือนานาชาติของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือปริญญาโทหรือปริญญาเอก พร้อมชื่อเจ้าของบทความ ปีที่ตีพิมพ์ ชื่อที่ตีพิมพ์ คำนวณน้ำหนักของบทความวิจัยแต่ละชิ้น

$\frac{\text{ร้อยละที่คำนวณได้ในข้อ ๑}}{100} \times 5$
--

๒. จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอกทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๑๓ : การพัฒนาคุณภาพอาจารย์

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลผลิต/ผลกระทบ

ช่วงเวลาข้อมูล : ปีการศึกษา

คำอธิบายตัวบ่งชี้

คุณภาพอาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของมหาวิทยาลัยในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้มหาวิทยาลัยสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

สูตรการคำนวณ

๑. คำนวณผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด

๒. แปลงค่าผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์

โดยกำหนดให้คะแนนเต็ม ๕ = ๖

คะแนนที่ได้ =

หน้าที่ของอาจารย์ ค	วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
	ตำแหน่งทางวิชาการ		
	อาจารย์	๑	๑๗
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๐	๕
	รองศาสตราจารย์	๐	๒
	ศาสตราจารย์	๐	๐

ตัวอย่างการคำนวณ

สมมติว่าจำนวนอาจารย์ประจำทั้งหมด ๓๙

จำแนกตาม วุฒิการศึกษาและตำแหน่งทางวิชาการ

๑. คำนวณผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด

$$\frac{(๑ \times ๐) + (๑๗ \times ๒) + (๔ \times ๕) + (๔ \times ๓) + (๗ \times ๖) + (๒ \times ๕) + (๓ \times ๘) + (๑ \times ๑๐)}{๓๙}$$

$$= ๓.๙๐$$

๒. แปลงค่าที่คำนวณได้ในข้อ ๑ เทียบกับคะแนนเต็ม ๕

$$\frac{๓.๙๐ \times ๕}{๖} = ๓.๒๕$$

ข้อมูลที่ต้องการ

จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงานจริง ไม่นับรวมกรณีลาศึกษาต่อ โดยนำเสนอเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งระบุวุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ และค่าน้ำหนักตามระดับคุณภาพของอาจารย์